

man fra alle Sider kunde være enig. Forretningsudvalgets Sammensætning er jo en saadan, at der ikke kunde være Spørgsmaal om, at en Indstilling, der kom fra dets Side, ikke skulde finde Tilslutning hos Flertallet, og jeg vil derfor anse det for særdeles heldigt, om Udvalget vilde paatage sig at drøfte det Spørgsmaal, og saafremt det maatte finde, at de Betragtninger, jeg har gjort gjældende, have Noget paa sig, da søge at finde de Former, hvorunder vor Forretningsorden kunde komme til at omfatte de her berørte forskellige Spørgsmaal. Jeg indbrømmer, at de ikke staa i nogen absolut Forbindelse med den egentlige Tvørelse og Ledelse af Forretningerne, men jeg veed ikke noget andet Sted, hvor saadanne Ting mere passende kunne høre hjemme end i Forretningsordenen, og jeg tror derfor, at det er rigtigt at bringe dette frem ved denne Leilighed.

Minestad: Hvad angaar det Forslag, der er stillet af Udvalget under Nr. 1, kan jeg være ganske enig med min ærede Sidemand (Wille) deri, at et saadant Forslag ikke burde være nødvendigt, men jeg tror, at Erfaringen taler mod hans Paastand om, at det er uundværdigt at give en Bestemmelse i denne Retning, og det glæder mig da at se, at man er kommen til Erkendelse af, at det er den rette Form, under hvilken Spørgsmaalet om et Valgs Anerkjendelse afgjøres, at man stemmer om dets Gyldighed. Jeg har forstaaet Ordene i dette Forslag, som om de gik ud paa, at der kun skulde foretages en Afstemning saaledes, at der blev Spørgsmaal om, hvilke Fører der stemte for, og hvilke der stemte imod. Dette kunde imidlertid uden Stæde ogsaa være blevet udtrykt paa en anden Maade, idet der kunde staa, at Beslutning tages ved Afstemning om eller over Anerkjendelsen af et Valgs Gyldighed, hvis man tror, at de Ord, der nu foreligge, fremkalde Misforstaaelse. Det Forslag, Udvalget har stillet under Nr. 2, kan, for saa vidt angaar Ferien, være meget rigtigt; det er jo mindre væsentligt at have en Bestemmelse derom, men det kan dog være meget korrekt. Derimod tror jeg, at Forslaget er ganske uforkert, for saa vidt det tilfælle omfatter de Tilfælde, hvor Thinget paa Grund af Udsættelse ikke holder Møder. Thi, saa vidt jeg skjønner, hviler det paa den urigtige Forudsætning, at Funktionærernes, Thingenes Formænds o. s. v. Funktionstid løber i den Tid, Thingene ere udsatte; men det er ikke Tilfældet, i den Tid hviler Funktionærernes Funktionstid. Naar Formanden er valgt 4 Dage, førend Thinget udsættes, saa er hans Funktionstid udløbet 24 Dage, efter at Thinget igjen er traadt sammen. Det Tilfælde kan altsaa ikke indtræffe, at hans Funktionstid udløber i den Tid, Thinget paa Grund af Udsættelse ikke holder Møder, hvorimod det vel kan indtræffe i den Tid, Thinget holder Ferie. Derfor vilde jeg anse det for rettest, om Ordene „Udsættelse

eller“ faldt bort. Forslaget under Nr. 4 har jeg ikke noget Videre at indvende imod; kun med Hensyn til det sidste Stykke skal jeg gjøre en Bemærkning. Det sidste Stykke omhandler jo Afgjørelsen af Valgene, og det hedder deri, at naar ikke et Valg indstilles til Godkjendelse, eller der gjøres skriftlig Indstilling, skulle Reglerne i det første Stykke af § 21 komme til Anvendelse. Regelen gaar ud paa, at der efter Formandens Forslag træffes Bestemmelse om Behandlingsmaaden. Jeg tror imidlertid, at det vilde være rigtigt, at man ligefrem gav en Regel for, hvorledes Behandlingsmaaden skulde være, og ikke overlod det til en Afgjørelse for hvert enkelt Tilfælde. Ligesom man i det paagjældende Stykke har givet Regler for Afgjørelsen af Indstillinger fra Forretningsordensudvalget og Statsrevisionsudvalget, saaledes kunde man ogsaa meget godt give Regler for, hvorledes Valgbrevsudvalgets Indstillinger skulde afgjøres. Disse Regler maatte da navnlig gaa ud paa, at det skulde undergives een Behandling efter Reglerne for Lovforslags 2den Behandling. Man vilde derved undgaa at komme til at træffe saadanne Afgjørelser, som tidligere ere blevne truffet her i Thinget, og som ikke forekomme mig at have været korrekte, hvilket man vistnok har overset, idet man har undergivet saadanne Sager to Behandlinger. Naar en Sag undergives to Behandlinger, skal der ifølge Forretningsordenens § 11 ved 1ste Behandling stemmes over Overgangen til 2den Behandling; men en Afstemning om et Forslags eller hvilkensomhelst foreliggende Sags Overgang til 2den Behandling forudsætter Muligheden af, at man kan stemme mod Overgangen til 2den Behandling, ellers er jo denne Afstemning uden Betydning. Men man kan ikke stemme mod Overgangen til 2den Behandling af Valgsager, fordi Thinget skal træffe Afgjørelse med Hensyn til Valg. Da der endhos i Reglen neppe ved disse Sager er nogen som helst Anledning til at underkaste dem en fornyet Drøftelse, og Thinget, hvis et saadant Tilfælde skulde indtræde, altid har det i sin Magt at udsætte Behandlingen i Thinget og vise Sagen tilbage til Udvalget med Anmodning om at fremkomme med en ny Betænkning efter fornyet Overveelse, vilde jeg anse det for heldigt, om man traf Bestemmelse om den ene Behandling. Hvad Forslaget til § 26 angaar, kan jeg være enig dermed; men jeg vil tillade mig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at denne Affattelse af § 26 vil nødvendiggjøre en Rettelse i § 34, idet der i § 34 omtales to Tilfælde, hvor der skal finde kvalificeret Majoritet Sted; men det ene er imidlertid, hvis jeg ikke feiler, faldet bort ved den Redaktion, som nu er foreslaaet med Hensyn til § 26. Hvad Forslaget under Nr. 20 til § 50 angaar, har jeg intet imod, at man udflyder de Ord: „Naar Rigsdagens Samling er sluttet, er den firdvalgte Formand, indtil Folkethingets næste Sammentræden,